

efterat være opført en Conto C. bestaaende af 1000 Rbd. til Kassereren ved Rønssamlingerne og 150 Rbd. for Assistance til Kassereren, er sat nedenunder: „Conto C. bespares ved indtrædende Vacance“; dette har Udvalget forstaaet saaledes, at hele denne Conto maatte gaae ud, naar der indtraadte Vacance, og da der tillige oplystes, at denne Vacance kunde skee strax, saa foreslog Udvalget at bespare Summen strax og ikke de 1000 Rbd. alene, men alle de 1150 Rbd. Imidlertid har det jo nu vist sig, at den ærede Minister derved kun har tænkt paa de 1000 Rbd., nemlig Kassererens Gage, og at de øvrige 150 Rbd. vel altsaa maatte blive staaende, og det er det, som Udvalget har foreslaaet at gjøre. Den ærede Cultusminister har derimod antaget, at han maatte behøve 250 Rbd.; det er meget vanskeligt at gaae ind paa en Discussion herom; men efter de Oplysninger, som Udvalget har faaet, har det antaget, at 150 Rbd. maatte kunne være tilstrækkeligt. Der vil vel ikke kunne ansættes nogen særegen lønnet Embedsmand for dette Beløb, men det vil vistnok for flere Embedsmand være et ret behageligt Tillæg for at have nogle Kassererforretninger, som dog ikke ville blive af nogen særdeles Betydning. Hvad Nr. 5 angaaer, da er Udvalget aldeles enigt deri, hvilket allerede blev omtalt ved 2den Behandling, at disse Misfonsbygninger vistnok maatte betragtes fra et andet Synspunkt. Hvad det 6te Punkt angaaer, da er det kun en Redactionsforandring, hvorimod Udvalget ikke har noget at bemærke. Det sees altsaa, at Udvalget samtykker i alle disse Ændringsforslag med Undtagelse af Nr. 3, istedetfor hvilket det har foreslaaet at sætte Nr. 4. Derimod maa jeg paa Udvalgets Majoritets Begne tillade mig at protestere imod det Forslag, som den ærede Cultusminister har stillet under Nr. 7. Det er nemlig gjort gjældende derved, at der skulde være væsentlige Hensyn at tage til, at de Bygninger, som man saaledes vilde sammenfatte under een Bestyrelse, skulde have et nogenlunde eensartet Formaal og dernæst ogsaa i administrativ Henseende høre sammen. Jeg maa derved bemærke, at den første Grund kan jeg og Udvalgets Majoritet med mig ikke anerkende for at være tilstrækkelig, thi Bygning-

ger synes meget godt, naar de betragtes fra det arkitektoniske eller fra Bygningmesterens Standpunkt, at kunne betragtes fra eet og selv samme Synspunkt, sely om de have et ganske forskjelligt Niemed. Hvad det andet Hensyn angaaer, nemlig Hensynet til det Administrative, da troer jeg ligeledes, at det er af Vigtighed at fastholde den engangtagne Beslutning, idet det nemlig maa erindres, at vi have faaet en Embedsmand, som vi lønne overmaade godt, idet han har en Gage af 4000 Rbd. foruden 300 Rbd. til Contoehold osv. Denne Embedsmand er ansat og lønnet netop i det Niemed, at han skal have de under de civile Ministerier forterende Bygningsarbejder samlede under sin Control og Tilsyn. Naar vi nu have gjort en saadan Udgift for at skaffe os en saadan Embedsmand, maae vi ogsaa have Nytte af ham; thi naar vi gjøre en Udgift, maae vi ogsaa have Indtægt deraf, for at Hensigten med en saadan Ansættelse kan opnaaes. Derfor antager jeg, at det maa være vigtigt, at netop alle disse Bygningsarbejder af alle Slags samles under dette ene Synspunkt, som er Bygnings-Directorens. Det er vel muligt, at han til Dato ikke har havt nogen saadan Indflydelse paa Bygningsvæsenet ved Sorø Gods, som han iøvrigt har havt i andre Henseender; men da han dog er ansat ved Domænevæsenet, synes det, at hans Indflydelse ogsaa maa udstrække sig til Sorø Gods. Dersom det, den høitagtede Cultusminister har anført om Hovedgaardene paa Sorø Gods, skulde have nogen Virkning paa Udvalget, da maa jeg tilstaae, at jeg snarere troer, at dette vil blive modsat den, som den ærede Cultusminister tilsigtede; thi jeg nægter ikke, at de Bygningsarbejder, som vare paatænkte at skulle foretages ved Hovedgaardene, af Udvalget ere blevne betragtede som lidet ønskelige. Man antog, at det var en daarlig Finantsoperation at beholde disse Godser længere, og man antog ligeledes, at, naar man vilde sælge dem, vilde man staae sig langt bedre ved at sælge dem, saaledes som de nu vare, end efterat have foretaget Reparationer, som altid blive dyrere, naar de foretages for Statens Regning, og som maaskee aldeles ikke vilde behage de eventuelle Kjøbere af saadanne Godser. Man kunde maaskee saaledes udsætte sig for, at de